

STATSSTØTTE

C 69/98 (ex NN 118/98)

Tyskland

(1999/C 73/09)

(EØS-relevant tekst)

*(Artikel 92, 93 og 94 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab)***Meddelelse fra Kommissionen i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 2, til de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter vedrørende misbrug af delstaten Thüringens program for investeringer foretaget af SMV**

Ved nedenstående brev underrettede Kommissionen den tyske regering om sin beslutning om at indlede proceduren efter artikel 93, stk. 2.

»1. Kommissionen skal hermed oplyse den tyske regering om, at den, efter at have undersøgt de oplysninger, som de tyske myndigheder har tilvejebragt om ovennævnte støtteforanstaltning, har besluttet at indlede proceduren efter traktatens artikel 93, stk. 2.

2. Kommissionen godkendte ved beslutning af 26. november 1993 delstaten Thüringens program til fordel for investeringer foretaget af SMV (»KMU-Investitionssicherungsprogramm des Landes Thüringen«, N 408/93, senere ændret ved N 480/94) med virkning indtil udgangen af 1996.

3. Programmet tildeltes oprindeligt for tidsrummet 1994-1996 et budget på 17 mio. ECU, som senere blev øget til 42 mio. ECU. Formålet er at støtte produktive investeringer foretaget af SMV, og under særlige omstændigheder også større virksomheder, med beløb op til det regionale støtteleft, der finder anvendelse på delstaten Thüringen (35 % brutto for større virksomheder, idet Thüringen er en af de tyske regioner, der er støtteberettiget efter EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra a)), plus en bonus på 15 % (brutto) for støtte til fordel for SMV (defineret efter rammebestemmelserne for SMV (1992)). De tyske myndigheder meddelte udtrykkeligt i brev af 26. august 1993, at programmet udelukker støtte til fordel for kriseramte virksomheder (»Den tyske regering skal understrege, at ordningen ikke tillader tildeling af rednings- eller omstrukturingsstøtte«).

4. Kommissionen godkendte ved beslutning af 8. april 1998 (NN 142/97) (brev SG(98) D/4313 af 2. juni 1998) en forlængelse af programmet for tidsrummet 1997-2001 på ændrede betingelser.

5. Selv om Kommissionen godkendte programmets forlængelse, gav den imidlertid udtryk for at nære tvivl om foreneligheden af den måde, på hvilken programmet i dets oprindeligt anmeldte og godkendte udformning var blevet anvendt i praksis, idet støtten ikke kunne anvendes til redning eller omstrukturering af kriseramte virksomheder. Kommissionen udstedte derfor følgende påbud til den tyske regering (såkaldte »Italgrani-påbud«):

— at tilvejebringe kommissionen alle nødvendige oplysninger for at sætte denne i stand til at efterprøve, om støtten var tildelt i overensstemmelse med den godkendte ordning

— at meddele Kommissionen alle tilfælde, hvor støtten var blevet tildelt virksomheder, som på tidspunktet for støttens tildeling ville kunne betragtes som kriseramte

— at oplyse vilkårene for sådanne støttetildelinger.

6. Den tyske regering anerkendte i sine bemærkninger i brev af 7. august 1998, at det i de tyske myndigheders meddelelse af 26. august 1993 understreges, at ordningen ikke tillader at tildele rednings- og omstrukturingsstøtte. Der skulle derfor ikke være tildelt støtte i tilfælde, hvor det var kendt, at ansøgerevirksomheden var en kriseramt virksomhed. Uden at dette i øvrigt blev begrundet, var der imidlertid aldrig blevet foretaget en formel efterprøvning af virksomhedernes finansielle sundhedstilstand. Gennemførelsesbestemmelserne for ordningen indeholder i øvrigt ingen bestemmelser om en sådan efterprøvning.

Der blev ikke givet nogen oplysninger om de konkrete støttesager og de dertil knyttede støttevilkår. Svaret sætter ikke Kommissionen i stand til at sikre sig, at ordningen er blevet anvendt som oprindeligt anmeldt og godkendt.

7. Kommissionen kan derfor konstatere, at ordningen er blevet misbrugt, og at den tyske regering ikke har tilvejebragt oplysninger om de konkrete støttesager.

8. Kommissionen har under henvisning til Domstolens dom af 5. oktober 1994 i sag C-47/91 (»Italgrani«) besluttet at foretage en direkte vurdering, som hvis det havde drejet sig om en ny støtteforanstaltning, af foreneligheden af den måde, på hvilken ordningen tidligere er anvendt i praksis.

9. Kommissionen skal i denne henseende

— erindre om sin tidligere vurdering, i henhold til hvilken ordningen indeholder statsstøtteelementer som omhandlet i EF-traktatens artikel 92, stk. 1, og EØS-aftalens artikel 61, stk. 1

— konstatere, at støtten i strid med oplysninger fremsat af de tyske myndigheder i meddelelse af 26. august 1993 er blevet tildelt kriseramte virksomheder, herunder eventuelt også større virksomheder

— konstatere, at den pågældende ordnings støttevilkår, for så vidt som den misbruges til fordel for kriseramte virksomheder, ikke er forenelig med Kommissionens politik for støtte til fordel for kriseramte virksomheder

— navnlig konstatere, at ordningen — for så vidt som den anvendes til omstrukturering af kriseramte virksomheder

— ikke indeholder nogen forpligtelse til individuel anmeldelse af støtte til større kriseramte virksomheder eller virksomheder i følsomme sektorer

— ikke lader støttetildeling være betinget af fremlæggelse og gennemførelse af en omstrukturingsplan, som på længere sigt kan genoprette virksomhedens levedygtighed

— ikke begrænser støttebeløbet til det strengt nødvendige for at nå det tilsigtede mål.

Kommissionen nærer på baggrund af ovenstående tvivl om, hvorvidt ordningens forkerte anvendelse er forenelig med fællesmarkedet, og har derfor besluttet at indlede proceduren efter traktatens artikel 93, stk. 2, over for den måde, på hvilken ordningen tidligere er anvendt i praksis (dvs. før den 8. april 1998, hvor ordningen blev godkendt i en ændret udformning),

og over for samtlige støttetildelinger under ordningen.

Kommissionen opfordrer på baggrund af ovenstående betragtninger den tyske regering til inden for rammerne af proceduren efter EF-traktatens artikel 93, stk. 2, og inden en måned efter modtagelsen af dette brev at fremsætte sine bemærkninger og tilvejebringe alle oplysninger, som kan være til nytte for vurderingen af støtteordningen og støttetildelingerne under den. Kommissionen anmoder endvidere de tyske myndigheder om omgående at fremsende en kopi af nærværende brev til støtteordningens modtagervirksomheder.

Kommissionen pålægger i denne henseende den tyske regering inden for en frist på en måned efter modtagelsen af dette brev at tilvejebringe samtlige dokumenter, oplysninger og andre data, som måtte være nødvendige for Kommissionens vurdering af støtteordningens og støttetildelingernes forenelighed.

Kommissionen anmoder med henblik herpå de tyske myndigheder om navnlig at meddele, i hvilke tilfælde der under ordningen er tildelt støtte til:

— virksomheder, som på tidspunktet for støttens tildeling måtte være at betragte som finansielt sunde, med angivelse for hver enkelt virksomhed af:

— modtagervirksomhedens navn

— modtagervirksomhedens antal ansatte, balance og omsætning for de tre foregående år forud for støttetildelingen

— støttens omfang (beløb og støtteintensitet i forhold til de påtænkte investeringer)

— al anden offentlig støtte, som virksomheden måtte have modtaget i løbet af de tre foregående år forud for tildelingen af den undersøgte støtte

— virksomheder finansielle tilstand på tidspunktet for støttetildelingen

— virksomheder, som på tidspunktet for støttens tildeling måtte være at betragte som kriseramte, med angivelse for hver enkelt virksomhed af:

— modtagervirksomhedens navn

— modtagervirksomhedens antal ansatte, balance og omsætning for de tre foregående år forud for støttetildelingen

— støttens omfang (beløb og støtteintensitet i forhold til de påtænkte investeringer)

- al anden offentlig støtte, som virksomheden måtte have modtaget i løbet af de tre foregående år forud for tildelingen af den undersøgte støtte
- virksomhedens finansielle tilstand på tidspunktet for støttetildelingen.

Skulle Kommissionen ikke modtage ovenstående, vil den vedtage en beslutning på grundlag af de elementer, den råder over.

Kommissionen ønsker at erindre den tyske regering om, at hvis Kommissionen på grundlag af de oplysninger, den allerede har, og efter at have pålagt den tyske regering om at tilvejebringe de nødvendige oplysninger, konkluderer, at der er tale om misbrug, vil ordningen være ulovlig og uforenelig med fællesmarkedet, hvorfor hvert enkelt tilfælde af støtte, der hævdes tildelt under ordningen (og ikke er anmeldt til Kommissionen), vil blive ulovlig og (i fravær af de oplysninger, der er nødvendige for at kunne konstatere forenelighed og efter at have pålagt den tyske regering at tilvejebringe sådanne oplysninger) uforenelig (hvormed støttetildelingen kan blive genstand for et påbud om tilbagesøgning), uanset om støtten er tildelt en kriseramt virksomhed eller ej.

Kommissionen erindrer samtidig den tyske regering om den opsættende virkning, som følger af EF-traktatens artikel 93, stk. 3, og henviser til brev til samtlige medlemsstater af 22. februar 1995, hvorefter al ulovlig udbetalt støtte kan kræves tilbagebetalt i overensstemmelse med national lovgivning herom af den virksomhed, som har modtaget den, med påløbne renter beregnet på grundlag af den referencsats, der anvendes til beregning af subventionsækvivalenten i tilknytning til regionalstøtte, fra og med tidspunktet for støttens udbetaling til modtageren eller modtagerne og indtil tilbagebetalingen er fuldendt.

Kommissionen gør med nærværende brev de tyske myndigheder opmærksom på, at den vil underrette øvrige interesserede parter gennem en offentliggørelse af bevet i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Kommissionen vil ligeledes underrette interesserede parter i de EFTA-stater, der er part i EØS-aftalen, gennem offentliggørelse af en meddelelse i EØS-tillægget til *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, samt EFTA-Tilsynsmyndigheden. Kommissionen opfordrer alle ovennævnte interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger inden for en frist på en måned regnet fra datoen for denne offentliggørelse.

I fald den tyske regering måtte anse dette brev for at indeholde elementer af fortrolig karakter, som ikke bør offentliggøres, bedes den tyske regering gøre Kommissionen opmærksom herpå inden 15 arbejdsdage at regne fra datoen for modtagelsen af dette brev. Skulle Kommissionen ikke modtage en begrundet anmodning herom inden for den fastsatte frist, vil Kommissionen anse det som at have fået den tyske regerings samtykke til offentliggørelsen af brevet fulde ordlyd. Denne anmodning og de øvrige oplysninger, som Kommissionen anmoder om ovenfor, bedes fremsendt med anbefalet post eller telefax til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Direktorat G — Statsstøtte
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel
Fax (32-2) 296 98 15.«

Kommissionen opfordrer hermed de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter til inden for en måned fra datoen for offentliggørelsen af denne meddelelse at fremsætte deres bemærkninger til de omhandlede foranstaltninger. Bemærkningerne sendes til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Rue de la Loi/Wetstraat 200
B-1049 Bruxelles/Brussel.

Bemærkningerne vil blive videregivet til den tyske regering.